

Bestemmelserne i § 37 om sanktion ved for sen aflevering af sygemelding efter § 36, stk. 1 og 2, foreslås flyttet til § 36 som et nyt stk. 3.

§ 37 foreslås derfor ophævet.

Til nr. 19

Efter gældende regler kan arbejdsgiveren forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Formålet med den nuværende lægeerklæring var oprindeligt, at den dels skulle dokumentere sygdommen, dels give arbejdsgiveren information om de funktioner, som en sygemeldt lønmodtager ikke kan udføre. Lægen har ofte ikke med den nuværende lægeerklæring mulighed for at give et kvalificeret bidrag til virksomheden om, hvilken betydning lønmodtagerens sygdom har for det arbejde, lønmodtageren udfører. Da lægen ikke har oplysninger om lønmodtagerens arbejdsplads og arbejdsfunktioner, har lægen også svært ved at vurdere, hvilke arbejdsopgaver lønmodtageren eventuelt kan varetage.

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres en ny lægeerklæring, en mulighedserklæring, med fokus på de muligheder, som lønmodtageren har for at udføre arbejdsopgaver på trods af sygdommen. Med forslaget ophæves den eksisterende lægeerklæring til virksomheden »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed« som konsekvens af forslaget. Mulighedserklæringen anvendes som led i indsatsen for at fastholde en sygemeldt lønmodtager og for at øge muligheden for hel eller gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Mulighedserklæringen anvendes, hvis der i dialogen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren er usikkerhed om, hvilke arbejdsfunktioner lønmodtageren kan varetage. Arbejdsgiveren kan forlange mulighedserklæringen udarbejdet ved såvel kortvarigt, gentaget som langvarigt sygefravær.

Mulighedserklæringen består af to dele. Den første del indeholder arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde, og den anden del indeholder lægens vurdering.

Arbejdsgiverens ret til efter den gældende § 36 at kræve en skriftlig sygemelding af lønmodtageren berøres ikke. Arbejdsgiverens ret til at kræve nærmere oplysning om varigheden af funktionærens sygdom efter funktionærlovens § 5, stk. 4, berøres heller ikke af forslaget.

Arbejdsgiveren kan i øvrigt efter de arbejdsretlige regler kræve en lægeerklæring, hvis andet ikke er aftalt, idet arbejdsgiver kan bede om dokumentation for, at lønmodtageren har lovligt forfald. Med forslaget

ændres der således ikke ved gældende ansættelsesretlig regulering.

I *stk. 2* foreslås, at den første del af lægeerklæringen udfyldes af arbejdsgiver og lønmodtager i fællesskab på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af lønmodtagerens funktionsnedsættelser og hvilke begrænsninger sygdommen medfører i de arbejdsfunktioner, som lønmodtageren normalt udfører. Hvis arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt skåneinitiativer, beskrives disse også. Det kan fx være, at arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt, at arbejdet tilpasses, omplacering, ændrede arbejdsopgaver, hjemmearbejde, kollegahjælp, ledelsesstøtte, fysisk træning mv. Udfyldelse af den første del af erklæringen er en forudsætning for, at lægen kan udfylde anden del af erklæringen.

Samtalen mellem arbejdsgiver og lønmodtager om udfyldelse af den første del af lægeerklæringen kan eventuelt finde sted samtidig med den samtale, som arbejdsgiveren skal holde med den sygemeldte inden udgangen af 4. sygeuge, jf. forslaget i nr. 1 til § 7 a. Lønmodtageren kan lade sig bistå af tillidsrepræsentanten eller anden bisidder.

I *stk. 3* foreslås, at den anden del af lægeerklæringen udfyldes af lægen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og de oplysninger, som arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede har udfyldt i den første del. Det foreslås, at lægen i den anden del giver sin vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses eller fravær fra arbejdet anses for påkrævet. Lægens vurdering er således en konkret vurdering af den pågældende lønmodtager, lønmodtagerens sygdom og sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde. Lægen tager stilling til, om de arbejdsforhold, som arbejdsgiveren og lønmodtageren har beskrevet i den første del, er forsvarlige i forhold til helbredet, og om fravær på grund af sygdom fra arbejdet kan tilrådes. Lægen kan anføre sine forslag til skåneinitiativer og kan også anføre, om der efter lægens vurdering er behov for, at arbejdet bliver tilpasset yderligere, eller at de skåneinitiativer, som arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt ikke er nødvendige. Endelig giver lægen et skøn over den periode, hvor arbejdet skal tilpasses, eller hvor helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet.

I *stk. 4* foreslås, at mulighedserklæringen kan udarbejdes på et hvilket som helst tidspunkt i sygeforløbet, hvor arbejdsgiveren finder det relevant at få en lægeerklæring. Der er altså ikke noget krav om, at lønmod-